

сътъ тѣрновски и отъ историческите сѣчинения на патриарха Евтимия (гл. статията на Гилфердинга въ „Голосъ“ за 1869 г., № 69). Въ сѣрбскиятъ „Гласник“ е напечатанъ „служебникъ“ на „кпръ Евтимия патриарха Тѣрновски.“

5). В л а д и с л а в ъ граматикъ. Владиславъ, който е живѣлъ въ втората половина на IV-ятъ вѣкъ, е дописалъ житието на Ивана Рилски, което е написано отъ Евтимия Тѣрновски. Това должнение носи слѣдующето заглавие: „Слово о обновленіи монастыря Рилскаго и како пакы пренесенъ бысть (св. Иванъ) изъ Тернова въ тотъ же манастирь“ (напечатано е въ „Гласникъ“). Думата граматикъ въ онова време е означала ученъ човѣкъ. Като спомѣнахме рилскиятъ манастирь и неговото възобновление, ние сме джджии да кажеме, че той, заедно съ зографскиятъ и хилendarскиятъ манастире на Св. Гора, заслужва да са опише малко по-пространно. Ето що говори г. Григоровичъ въ своята замѣчателна книга „Путешествіе по Европейской Турціи.“ „Манастирътъ Иванъ Рилски, говори той, са намира посрѣди твѣрде високи планини (Рила планина), които висатъ отгоре съ своите темни гори, а пѣтътъ са извива камъ него чрезъ дви тѣснаци. Тоя пѣтъ лѣжи до полите на планините и преминува чрезъ мостове ту на едната, ту на другата страна. Двѣ рѣчици, Илпика и Рила, прорѣзватъ тѣснакътъ, и, като отстраняватъ множество препятствія, оглашаватъ двата страна съ поражающа шумотевица. Между седото Рило и манастирътъ Иванъ Рилски, по срѣдата, са намира не голѣмъ митохъ Ординъ, въ който има и черкова. Въ седото Рило така сѣщо има черкова въ името на св. Архангелъ